

పూ

పొలిమేరల్లో ఉన్న ఊరోళ్ళు చిపున
పులిలా - చప్పుడుకాకుండా
కాలేజీ కేంపన్ లోకి
కాలుపెడతుంది జ్వరం.

ఇక్కడి మనషులు నిరాయుధులని,
వీళ్ళ మధ్య యే బలమైన బంధాలూ లేవని,
వీళ్ళ శరీరాలే వీళ్ళ పెంపుడు జంతుపులని
దానికి తెలుసు.

గుంపులుగా తిరిగే వీళ్ళలో
గూడంగా ఉన్న ఒంటరితనాన్ని
అది గుర్తించరలదు.

చటుక్కున పంజా విసిరి,
గుహలాంటి ఆసుపత్రిలోకి
బర బరా ఈడ్సుకుపో తుంది.

అయినా, అది నరభష్టకి కాదు.
అలా పచ్చ జడిపించి, ఒకసారి
వికృతంగా గర్జించి,
విడిచిపెట్టేస్తుంది.

మానుంచి మేమే తప్పించుకుతిరిగే మాకు

ఆ రెండు రోజుల ఏకాంతంలో -

ఊహల్లో, ఆలోచనల్లో,

మా రూపాన్ని మళ్ళిళ్ళ గుర్తుకు తెచ్చి,

మమ్మల్ని మాకు

రుచి చూపిస్తుంది.

జూలై, '84